

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2007 r. — Agrar-Invest-Tatschl przeciwko Komisji

(Sprawa T-51/07)

(2007/C 95/92)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Agrar-Invest-Tatschl GmbH (St. Andrä im Lavanttal, Austria) (przedstawiciel: Rechtsanwalt O. Wenzlaff)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 i art. 1 ust. 3 decyzji pozwanej K (2006) 5789 ost. (REC 05/05) z dnia 4 grudnia 2006 r.,
- zobowiązanie pozwanej do wydania decyzji o odstąpieniu od retrospektywnego zaksięgowania należności celnych przywozowych w wysokości 110 937,60 Euro w związku z przywozem przez skarżącą cukru pochodzącego z Chorwacji od dnia 26 czerwca 2002 r., będących przedmiotem wniosku Republiki Austrii z dnia 10 czerwca 2005 r.,
- pomocniczo względem żądania drugiego, zobowiązanie pozwanej do wydania decyzji o umorzeniu należności celnych przywozowych w wysokości 110 937,60 Eur w związku z przywozem przez skarżącą cukru pochodzącego z Chorwacji od dnia 26 czerwca 2002 r., będących przedmiotem wniosku Republiki Austrii z dnia 10 czerwca 2005 r.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji K (2006) 5789 ost. z dnia 4 grudnia 2006 r. stwierdzającej, że w zakresie określonej kwoty zaksięgowanie retrospektywne należności celnych przywozowych nie jest uzasadnione i w zakresie innej określonej kwoty zaksięgowanie retrospektywne należności celnych przywozowych jest uzasadnione, oraz że umorzenie tych należności w konkretnym przypadku nie jest uzasadnione (wniosek Republiki Austrii).

We wskazanej decyzji skierowanej do Republiki Austrii Komisja — stosując rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 ⁽¹⁾ (zwane dalej: Wspólnotowym kodeksem celnym) oraz rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ⁽²⁾ — doszła do wniosku, że nie należy odstępować od retrospektywnego zaksięgowania należności celnych przywozowych w wysokości 110 937,60 Eur związanych z przywozem dokonany przez skarżącą, i że umorzenie tych należności nie jest uzasadnione.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ spełnione zostały przesłanki odstąpienia od retrospektywnego zaksięgowania należności celnych przywozowych zgodnie z art. 220 ust. 2 lit. b) Wspólnotowego kodeksu celnego lub przesłanki umorzenia należności celnych przywozowych podlegających retrospektywnemu pobraniu zgodnie z art. 239 Wspólnotowego kodeksu celnego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celnym (Dz.U. L 302, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celnym (Dz.U. L 253, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2007 r. — Trade-Stomil przeciwko Komisji

(Sprawa T-53/07)

(2007/C 95/93)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Trade-Stomil (Łódź, Polska) (przedstawiciele: F. Carlin, barrister, E. W. Batchelor, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji, w szczególności jej art. 1 do 4 w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do spółki Trade-Stomil; lub
- stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji w zakresie, w jakim dotyczy Trade-Stomil; lub
- zmiana art. 2 decyzji w zakresie, w jakim dotyczy Trade-Stomil poprzez uchylenie lub znaczne zmniejszenie wymiaru grzywny nałożonej na tą spółkę; a każdym razie
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 5700 wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie COMP/F/38.638 — kauczuk butadienowy i kauczuk styrenowo-butadienowy emulsyjny, w której Komisja uznała, że skarżąca wraz z innymi przedsiębiorstwami naruszyła art. 81 WE i art. 53 Porozumienia EOG uzgadniając docelowe ceny produktów, dokonując podziału klientów poprzez porozumienia o niepodejmowaniu agresywnych działań i wymieniając informacje handlowe o cenach, konkurentach i klientach.

Na poparcie swojej skargi skarżąca wysuwa czternaście zarzutów. Według skarżącej:

- i) Komisja naruszyła art. 81 WE, ponieważ niedostatecznie udowodniła udział spółki Trade-Stomil w porozumieniach, decyzjach i uzgodnionych praktykach⁽¹⁾;
- ii) Komisja naruszyła obowiązek uzasadnienia, ponieważ stwierdziła, że spółka Trade-Stomil uczestniczyła w kartelu przez okres trzech miesięcy;
- iii) Komisja nie ma kompetencji do skierowania do Trade-Stomil decyzji na podstawie art. 81 ust. 1 WE i art. 53 Porozumienia EOG;
- iv) Komisja dopuściła się także naruszenia art. 81 WE, ponieważ uznała, że spółka Trade-Stomil występowała w charakterze rzekomego pełnomocnika spółki Dwory;
- v) Komisja naruszyła także obowiązek uzasadnienia, ponieważ uznała, że spółka Trade-Stomil występowała w charakterze rzekomego pełnomocnika spółki Dwory;
- vi) Komisja naruszyła zasadę równego traktowania, ponieważ obliczyła kwotę grzywny na podstawie łącznego obrotu spółek Dwory i Trade-Stomil;
- vii) Komisja naruszyła obowiązek uzasadnienia, ponieważ nałożyła grzywnę na Trade-Stomil na podstawie łącznego obrotu spółek Trade-Stomil i Dwory, zamiast tylko obrotu spółki Trade-Stomil;
- viii) Komisja naruszyła zasadę równości, ponieważ obliczyła podstawową kwotę grzywny Trade-Stomil, będącej zwykłym pośrednikiem nieposiadającym żadnego wpływu na ilość i ceny, jakby była ona dostawcą/producentem;
- ix) Komisja naruszyła obowiązek przestrzegania zasad, które sama dla siebie ustanowiła, ponieważ nie uwzględniła pasywnej lub naśladowczej roli spółki Trade-Stomil w kartelu;
- x) Komisja naruszyła obowiązek przestrzegania zasad, które sama dla siebie ustanowiła, ponieważ nie obniżyła kwoty grzywny z tytułu braku wdrożenia;
- xi) decyzja Komisji naruszyła zasadę proporcjonalności przy ustalaniu grzywny;
- xii) Komisja naruszyła prawo do obrony, ponieważ nie wysłuchała stanowiska skarżącej w odniesieniu do podstawy prawnej, na której chciała ona oprzeć swoją kompetencję eksterytorialną;

xiii) Komisja nie wykazała, że naruszenie zostało popełnione umyślnie lub wskutek niedbalstwa, ani nie wysłuchała stanowiska spółki Trade-Stomil w tym zakresie;

xiv) Komisja popełniła błąd przy obliczaniu wymiaru grzywny.

(¹) Zwanych dalej „kartelem”.

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 14 grudnia 2006 r. w sprawie F-122/05
Economidis przeciwko Komisji, wniesione w dniu 23 lutego
2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich**

(Sprawa T-56/07 P)

(2007/C 95/94)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i G. Berscheid, pełnomocnicy)

Druza strona postępowania: Ioannis Economidis (Woluwé-St-Etienne, Belgia)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim uwzględnia dwa pierwsze zarzuty dotyczące niezgodności z prawem postępowania o powołaniu i naruszenia art. 29 ust. 1, jak również art. 31 regulaminu pracowniczego i unieważnia powołanie innej osoby, a w rezultacie odrzucenie kandydatury skarżącego w pierwszej instancji, na stanowisko kierownika wydziału „Biotechnologia i genomika stosowana”;
- rozstrzygnięcie w sprawie i uwzględnienie żądań pozwanej w pierwszej instancji, a tym samym oddalenie skargi w sprawie F-122/05;
- ewentualnie, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej w zakresie zarzutów, które nie były przedmiotem jego analizy;
- obciążenie skarżącego w pierwszej instancji kosztami postępowania w obecnej instancji, jak również jego własnymi kosztami postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej.